

Astăzi, Luni, 14 Octombrie, 2024

†) Sf. Cuv. Parascheva de la Iași

Sf. Mc. Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie

5 Oare nouă nu ne stă'n putere să purtăm cu noi o femeie-soră², ca și ceilalți apostoli și ca frații Domnului³ și ca Chefa?

6 Sau numai mie și lui Barnaba nu ne stă'n putere să nu ne'ntreținem din muncă?⁴

7 Cine slujește vreodată în oaste cu solda lui? Cine sădește vie și nu mănâncă din roada ei? Sau cine paște o turmă și nu mănâncă din laptele turmei?

8 Oare după judecata omenească spun eu acestea? Oare nu și legea le spune?

9 Că scris este în legea lui Moise: **Să nu legi gura bouului care treieră.** Oare de boi Se îngrijește Dumnezeu,

10 sau chiar de dragul nostru o

² Femeie creștină; din categoria celor ce, asemenea sfințelor femei (Lc 8, 2-3), îi însoțeau pe apostoli făcându-le menajul și scutindu-i astfel de grijile mărunte.

³ Rudele Domnului (vezi nota de la Mt 12, 46).

⁴ Alternativă la versetele 4 și 5: Oare numai nouă ne este interzis să ne abținem de la'ntreținerea prin muncă? Barnaba, colaboratorul lui Pavel.

1 Corinteni 9

2 Dacă altora nu le sunt apostol, cel puțin vouă vă sunt. Că voi sunteți, întru Domnul, pecetea apostoliei mele.

3 Apărarea mea către cei ce mă judecă, aceasta este:

4 Oare nouă nu ne stă'n putere¹ să mâncăm și să bem?

¹ = Puterea de a folosi un drept (acela de a se hrăni pe seama comunității).

spune? Că de dragul nostru s'a scris: Cel ce ară trebuie să are cu nădejde, și cel ce treieră trebuie să treiere cu nădejdea că-și va avea partea lui.

11 Dacă noi am semănat la voi pe cele duhovnicești, mare lucru este oare dacă pe cele pământești ale voastre le vom secera?

12 Dacă altora le stă'n putere dreptul asupra voastră, nu mai mult oare nouă? Noi însă nu ne-am folosit de această putere; dimpotrivă, pe toate le răbdăm spre a nu-i pune piedică Evangheliei lui Hristos.

Luca 7

36 Iar unul din farisei L-a rugat să mănânce cu el. Și, intrând în casa fariseului, a stat la masă.

37 Și iată că era în cetate o femeie păcătoasă; și aflând că El stă la masă în casa fariseului, a adus un alabastru cu mir

38 și stând la spate, lângă picioarele Lui, plângând a'nceput să-I ude cu lacrimi picioarele, și cu părul capului ei le ștergea. Și-I săruta picioarele și le ungea cu mir.

39 Și văzând fariseul care-L chemase, și-a zis în sine: „Dacă acesta ar fi profet, ar ști cine este și ce fel de femeie este aceasta care se

atinge de el, că este păcătoasă...”.

40 Și răspunzând Iisus, i-a zis: „Simone, am să-ți spun ceva”. Iar el I-a zis: „Spune, învățătorule!”

41 „Un cămătar avea doi datornici. Unul era dator cu cinci sute de dinari, iar celălalt cu cincizeci.

42 Dar, neavând ei cu ce să plătească, i-a iertat pe amândoi. Deci, care dintre ei îl va iubi mai mult?”

43 Răspunzând Simon, a zis: „Cred că acela căruia i-a iertat mai mult”. Iar El i-a zis: „Drept ai judecat”.

44 Și întorcându-Se către femeie, i-a zis lui Simon: „O vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta și apă pe picioare nu Mi-ai dat; ea însă cu lacrimi Mi-a udat picioarele și cu părul capului ei le-a șters.

45 Tu sărutare nu mi-ai dat; ea însă, de când am intrat, n'a încetat să-Mi sărute picioarele.

46 Tu cu untdelemn capul nu Mi-l-ai uns; ea însă cu mir Mi-a uns picioarele.

47 De aceea îți spun: Iertate sunt păcatele ei cele multe, fiindcă mult a iubit. Iar cui i se iartă puțin, puțin iubește”.

48 Și i-a zis ei: „Iertate îți sunt păcatele!”

49 Și cei ce ședeau împreună la masă au început să zică în sinea

lor: „Cine este acesta, care și iartă păcate?”

⁵⁰ Și i-a spus femeii: „Credința ta te-a mântuit; mergi în pace!”⁵

Tâlcuire

Pentru ce Simon fariseul îl cinstește pe Domnul și-L poftește la sine, însă văzându-L că o îngăduie cu bunăvoință pe păcătoasă, se smintește și începe să cugete: „Dacă ar fi proroc...”? Grija lui era îndreptată spre primirea oaspeților și din pricina grijilor lumești părăsise dreapta cugetare asupra rânduinelilor dumnezeiești. Aceste două tărâmurii – lumesc și duhovnicesc – nu se potrivesc deloc ca însușiri și legi. Până la urmă, mintea noastră va începe să judece după legile aceleia dintre ele cu care se îndeletnicește mai mult. După rânduielele lumești, cu o păcătoasă învederată nu trebuie să ai de-a face; așa gândește și Simon, uitând că pocăința îi face pe toți curați și îi pune pe păcătoși deopotrivă cu

dreptii. El socotește că păcătoasei nu i se cuvenea să stea acolo, iar Mântuitorul nu o alungă pentru că nu știe cine e ea; acest gând a născut îndată un altul: „Dacă nu știe, atunci ce fel de proroc este?”. Nu a spus asta cu glas tare, ci numai a gândit-o; la arătare n-a apărut la el nici o schimbare, nici nu s-a întrevăzut în purtarea lui de bună gazdă, însă Domnul i-a citit inima și i-a dat o lecție pe măsură: i-a dat de înțeles că în jurul lui este loc și pentru păcătoși, și că păcătoasa, lipindu-se de El cu inima, I-a dat mai multă cinstire decât Simon numai cu ospătarea. Faptele din afară însuflă omului simțământul neplăcut lui Dumnezeu că este drept, iar luarea aminte la cele lăuntrice păstrează pururea în el simțământul netrebniciei sale înaintea Domnului, Care știe toate.⁶

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.